

Din İki Dünyayı Birleştiren Gerçek Masaldır

– safdeha · 20 Ocak 2020

Bütün masallar acı üzerine kurguludur ama sonuçları mutlulukla biter. Ağlayan bir prenses ve onu arayan bir prens... Birleşmeleri engelleyen krallar, cadılar, büyücüler... Her zaman kötülerin akıbeti de kendileri gibi kötüdür. Eden bulur misali... Fakir zengin olur, kuyuya atılan Yusuf a.s. gibi hükümdar da! Sabreden dervişin murada ereceği, kimsenin yaptığıının yanına kar kalmayacağı vurgulanır. Doğruluk, ahlak ve temiz yaşam... Dupduru sular, hatta bengisularda sonsuz hayat yaşanır denir. İçinde ki her şey insanın dünyada iyi niyetiyle yaşayamayacağı kadar gerçek dışıdır, çünkü gerçek yaşamda bu gibi şeyler dürüst bir insanın kendi gayreti ile sahip olunabilecek olgular değildir.

Fakir birinin, zengin olabilmesi için, her türlü adaletsizliği, yalanı dolanı, faiz almayı göze alması, ahlaksızlık içinde yaşaması gerekir.

Fakir bir kızın zengin bir delikanlının hayali olması, bu kadar maddeye tapılan dünyada mümkün mü? En azından bir araya gelebilecekleri yaşam biçimleri buna izin vermez. O zengin eve hizmetçi olması bile belli torpilleri gerektirir. Kim sokakta gezen, barakada yaşayan bir kıza güvenir de evine alır ki...

Masallar hayatın acıyla doğduğunu, hedeflerinin iyi niyetle süslendiğini yazar durur. Bunu yazanlar da cennet özlemi içindedir. Ne istersen ancak cennet içinde vardır. Bu Allah tarafından garanti edilmiştir. Dünya kul için acı doludur ama ölüm sonrası sonsuz hayatın mutluluk içinde geçeceği garantisidir. Aslında o masaldakiler, dünyada bulunan değil, Allah'a has kul olmakla, rahmetle insana bağışlanan nihayettir. İnsanın dünya ve öbür dünya zinciri başlangıç ve bitiş çizgisinde bir masaldır, ama gerçektir de.

İnsancı kuvvetli olmayan kişiler, sadece dünya gözüyle yaşadığı için bu gerçek masala asla inanmazlar. Masalın acı kısmı daima bilinir. Ölümse belki de bir dinsiz için kurtuluştur. O dinsiz eğer bir masal okumuşsa, ona inanırsa, doğru kaynaktan-Kur 'andan okursa, dünya bir prensesin en büyük kuleye hapsinde geçen zamanı gibi kurtaracak bir prens umudunu yitirmez. O umutta ancak, yaptığı ameller ve o amellerin huzuru ile mümkündür. Her gün aynı yere bakarak o ameller değişmez. Gözünü kapatır ve hayal kurar. İnanmak gerekir iman dolu kalp ile sonuçta.

İnsanın gerçek masalı dünyada başlar ve öbür dünyada sorgudan sonra devam eder. O sorguda kötüler ettikleri kötülüklerin karşılığını ateşle bulurlar. İyiler ise her türlü nimetin yüzdüğü bir dünyayı... Masalı böyle okumak gerekir. Acıyla başlayan dünya hayatından insanlığından taviz vermeyen prensesin, Rabbine karşı duyduğu güvenle, aşkla, bağlılıkla tükenmeyen umudunun gerçekleşmesidir. Masallar bir din öğretisidir, insanı düzenleyen gerçek görüntüdür. Ancak buna yalnızca çocuklar inanıyor maalesef de. Büyüdüklerinde, acıların yüküyle mükâfat gerçeğine inanmaz oluyorlar... Cennet var deseniz,

Rabbim bunu size verecek deseniz, onlar bir masal diyorlar. Prenses mi kaldı, prens mi yaşıyor. Kim kime böyle duyguları yaşatır ki... Diyorlar.

Bu masala inanmadıkları için ölene kadar perişan, hastalıklı, sömürülen ve acı içinde yaşayan biri oluyorlar. Acının biteceğine inanmıyorlar, Sabır edemiyorlar. Kuyuya atılan kişiler, orada öleceklerine inanıyorlar. Rızkı hep başkasından bekliyorlar, bekledikçe o kişilerden korkuyor ve onlara kulluk ediyorlar. İki kahkaha için kırmadıkları insan, ezmedikleri iyilikler kalmıyor.

Bizse ne kadar masal yazsak, güzelliğini dillendirip yazsak, "Oku" emrine uymuyorlar. Başka hedeflerin içinde savruluyorlar, kendi hayatlarını cehenneme çeviriyorlar.

Masal dünyada başlıyor öbür dünyada sorgudan sonra bitiyor. Kötüler cehenneme, iyiler cennete giriyor. Bu masalı iyi okumak gerekiyor...

Saffet Kuramaz